

Trilogy

Trident Group of Institutions | 2024



**CREATIVITY &
INNOVATION**

EDITORIAL BOARD

CHIEF EDITOR

Dr. D.N.Pattanayak

(Principal, Trident Academy of Technology)

EDITORS

Dr. Dipti Mayee Sahoo

(Associate Professor, Department of Business Administration)

Dr. Sidharth S Mohapatra

(Associate Professor, Department of English)

Dr. Namita Mohanty

(Assistant Professor, Department of English)

Dr. Rahul Ranjan

(Assistant Professor, Department of Computer Science and Engineering)

Dr. Manas Ranjan Senapati

(Professor , Department of Chemistry)

Dr. Biswaranjan Nayak

(Assistant Professor, Department of Computer Science and Engineering)

CONTENT

GROUP - A (English section)

POEMS

1. IN A WORLD OF SUNSHINE	01
Debasis Panigrahi, B.Tech (CSIT)	
2. A TALE DIVINE	02
Shweta Mishra M.Sc (Biotech)	
3. LIFE	03
Chiranjib Ray. M.Sc (Biotech)	
4. A SUBLIME BOND	04
Tapaswini Mishra, B.Sc (Biotech)	
5. MY PAW FRIEND JIMMY	05
Muskan Dash (CSE A)	
6. I WISH I WERE A CLOUD	06
Shradhanjali Samal, B.Tech (CST)	
7. EXISTENCE	07
Shreeyasee Routray, B.Tech (ETC 1st Year)	

SHORT STORIES

9. The Llittle Boy	08
Pratyush Nayak (CST)	
10. Breaking the Silence	09
Navigating Mental Health Challenges in College Life-Rohan (BBA)	
11. Exploring the Journey From Curiosity to World's Youngest Kaggle Dataset Grandmaster & 3X Master	10
Soumendra Prasad Mohanty, B.Tech CSE (AIML 4th Year)	
12. Exam Days In Hostel	12
Rudra Dev ,B.Tech (CSE)	
13. The Canvas Of Dreams	13
Dibya Smruti Swain (BCA 1st Semester)	
14. The Journey of Success	14
Asutosh Sharma B.Tech (CSE, 6 th Semester)	

GROUP - B (Hindi Section)
POEMS

- | | | |
|----|---|----|
| 1. | बोझ न बने बुढ़ापा Pushpam Pallavi ,B.Tech, CS (AIML 2nd Year) | 16 |
| 2. | तुम स्वयं को श्रेष्ठ बताते हो Arundhati Pandey CST A 3rd Year | 18 |
| 3. | प्यारी माँ Adyasa Sahoo CST A | 19 |
| 4. | पिता Akshay Agarwal (CSE A) | 20 |
| 5. | भारत की अनोखी उपलब्धियां Amit Kumar CSE | 21 |

SHORT STORIES

- | | | |
|----|--|----|
| 1. | हमारा दोस्त -पर्यावरण Nistha Kumari (CSE B) | 23 |
| 2. | एक पेड़ और उसकी जिंदगी Sipra Mahato CSE B 3rd year | 24 |
| 3. | बुढ़ापे Sanket Pradhan CSE(B) | 25 |

GROUP - C (Odia Section)

POEMS

- | | | |
|-----|--|----|
| 1. | ମା କୁ କଣ କେବେ ଛୁଲି ଛୁଣ୍ଟିଥିଲା! Dr. Biswaranjan Nayak, CS | 28 |
| 2. | ସର୍ବଂସହା ନାରୀ Manasweta Mohapatra, (MCA) | 29 |
| 3. | ସ୍ଵପ୍ନ ବିଶ୍ଵ Pratik Kumar Jena , B.Tech ,CS(AIML) | 30 |
| 4. | ରାମ ନଗରୀ (ଅଯୋଧ୍ୟା) Suryakanti Sahu (BBA 6 th SEM) | 31 |
| 5. | ମିଛରେ ମିଛ Nitish Kumar Guin (CST A 1st SEM) | 32 |
| 6. | ଆମ ଚିଏସିଟି Swapnarani Rout (BBA 1st Year) | 32 |
| 7. | ସୁଖଦ ଅଭିମତ Auroshreeta Mohapatra (CSE A 1st Year) | 33 |
| 8. | ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାଣୀ Adyasha Samantaray (CSIT 1st Year) | 34 |
| 9. | ନିଃସଙ୍ଗତାର ସାଥ୍ Harapriya Sahoo (CS IT 2nd Year) | 35 |
| 10. | ମୁଁ ଭଗ୍ନାଂଶ୍ଚ ଚିଏ Rajalakshmi Tripathy (ETC) | 36 |

SHORT STORIES

- | | | |
|----|---|----|
| 1. | ଏକାଗ୍ରତାର ମୂଳ୍ୟ Jaganath Tripathy (CST) | 37 |
| 2. | ସଂକଟର ସାମ୍ବା Swayam Sahoo (CST) -B- 1st Year | 38 |
| 3. | ବାଲିଯାତ୍ରା - କଟକ ର ପରିଚୟ Sai Smita Lenka (MBA) 2nd Year | 39 |
| 4. | ମୋ ସ୍ଵପ୍ନ ଭାରତ Adarsha Kumar Samal (MBA) 2nd Year | 40 |

ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗ

ମା କୁ କଣ କେବେ ଭୁଲି ହୁଏ!

ଛୋଟ ବେଳେ,
 ଯେତେବେଳେ ଶୁରୁଣ୍ଡିବାବେଳେ ମୁଁ ପଢ଼ି
 ଯାଉଥୁଲି.
 ମୋ ମା ତା ହାତରେ ମୋତେ କୋଳେଇ
 ନେଉଥୁଲା
 ଯେତେବେଳେ, ମୋ ଦେହରେ ଧୂଳି ଲାଗି
 ଯାଉଥୁଲା
 ମୋ ମା ତା ପଣତ କାନିରେ ମୋତେ ପୋଛି
 ଦେଉଥୁଲା
 ଆଉ ଯେତେବେଳେ, ମୁଁ ଅଞ୍ଚଟ ହେଉଥୁଲି
 ମା ମୋତେ ଚାପୁଡ଼ାଟିଏ ମାରୁଥୁଲା ସିନା
 ହେଲେ ତାପରେ ମୋତେ ବୋକ ଦେଇ
 କୋଳେଇ ନେଉଥୁଲା,
 ସେ ମା କୁ କଣ କେବେ ଭୁଲି ହୁଏ!
 ଶୈଶବରୁ ଯୌବନରେ ପାଦ ଦେବାପରେ
 ନିଜେ ନିଜେ ଆମ୍ବନିର୍ଭର ହେବାପରେ ବି
 ଯେତେବେଳେ ମୋ ଦେହ ଖରାପ ହେଉଥୁଲା,
 ମୋ ମା ମୋ ପାଖରେ ବସି ସବୁ ଯନ୍ତ୍ର
 ନେଉଥୁଲା
 ରାତି ଦିନ ଅନିତ୍ରା ରହି ମୋ ସେବା କରୁଥୁଲା
 ଠାକୁରଙ୍କ ପାଖେ ମୋ ପାଇଁ ମାନସିକ କରୁଥୁଲା
 ଆଉ ତା ସେହର ପରଶରେ ମୋ ଦେହ ଭଲ

ହେଇଯାଉଥୁଲା
 ସେ ମା କୁ କଣ କେବେ ଭୁଲି ହୁଏ!
 ଆଜି ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ବୟସର ଅପରାହ୍ନରେ
 ମୋ ମନ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଗଲେ
 ମୋ ଦେହ ଖରାପ ହେଲେ
 କି କିଛି ଦୁଃଖର ଆଘାତରେ
 ମୋ ଆଖ୍ରୁ ଲୁହଗୋପା ବହି ଯାଉଥୁଲେ,
 ମୁଁ ଖୋଜୁଛି ମୋ ମା ର ସେଇ ସେହବୋଲା
 ପଣତ କାନିକୁ
 ଖୋଜୁଛି ମୋ ମା ର ସେଇ ଦୁଇ ହାତ କୁ
 ମୋତେ ସେ ଛୋଟ ପିଲାବେଳ ଭଳି
 ପୁଣି ତୋଳି ନେବାକୁ ତା କୋଳକୁ,
 ହେଲେ ମୁଁ ଆଉ ମୋ ମା କୁ ପାଖରେ ପାଉନି,
 ଯେତେ ତାକିଲେ ମୋ ମା ମୋ ପାଖକୁ ଆଉ
 ଧାଇଁ ଆସୁନ୍ତି
 ମୋ ମା ମୋ ରୁ ଆଜି ଅନେକ ଦୂରରେ
 ନା ମୋ ପାଖକୁ ସେ ଆସି ପାରୁଛି
 ନା ମୁଁ ତା ପାଖକୁ ଯାଇପାରୁଛି
 ସବୁଦିନ ପାଇଁ ସେ ମୋତେ ଛାତି
 ସେ ଅଫେରା ରାଇଜକୁ ଚାଲି ଯାଇଛି.....
 ସେ ମା କୁ କଣ କେବେ ଭୁଲି ହୁଏ!

ଡ. ବିଶ୍ୱରଙ୍ଗନ ନାୟକ
 କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବିଜ୍ଞାନ

ସର୍ବଂସହା ନାରୀ

କୁହେଁସେ ଅବଳା କୁହେଁସେ ଦୁର୍ବଲା
 ନାରୀ ସର୍ବ ସ୍ଵରୂପିଣୀ
 ନାରୀ ପୁଜା ପାଏ ଦୁର୍ଗା କାଳୀ ରୂପେ
 ସେ ନାରୀ ରୂପେ ନାରାୟଣୀ ।
 ନାମରେ ଏକ ରୂପରେ ଅନେକ
 ଶୁଣରେ କେହି ସରି କୁହେଁ ତାର
 ମା, ଝିଆ, ପନ୍ଥୀ, ଭଉଣୀ ରୂପରେ
 ସନ୍ଦେଖ ରଖେ ତା ସଂସାର ।
 ନାରୀ ତୁ ସୃଷ୍ଟି ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ସଂସାର
 ନାରୀର ବିକାଶ ପ୍ରଗତି ର ଦାସ
 ଦିଅ ନାରୀକୁ ସନ୍ନାନ ମର୍ଯ୍ୟଦା ର ମାନ
 ତେବେ ହୋଇବ ଦେଶର ବିକାଶ ।
 ସ୍ଵାଧୂନ ଦେଶରେ ରହି ଆମେ
 ଗାଉ ସ୍ଵାଧୂନ ର ଗର୍ବ
 ଆଜିବ ନାରୀ ଅଛି ପରାଧୂନ
 ଲକ୍ଷ୍ୟା ର କଥା ଏ ଭାବ ।

ଦିନରେ ରାତିରେ ବାହାରେ ହେଉ ବା ଘରେ
 ନାରୀ କୁହେଁ ସ୍ଵରକ୍ଷିତ
 ଏକା ଚାଲିବାକୁ ସଂସାର ଦାଣ୍ଡରେ
 ନାରୀ ଖୋଜେ କାହା ହାତ! ।
 ନାରୀ ହିଁ ଜନନୀ ନାରୀ ହିଁ ଭଗିନୀ
 ନାରୀ ପୁଣି ବିଜୟିନୀ
 ମା ରୂପେ ନାରୀ ଅମୃତ ଦାୟିନୀ
 ନାରୀ ଲାଗି ପରା ଶୋଭିତ ଧରଣୀ ।
 ହୃଦୟ ତାର ସାଗର ପରି
 ବିଶାଳ ତାର ମନ
 ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବା ଆଜିତୁ ଆମେ
 ରଖିବା ନାରୀର ମାନସନ୍ଧାନ ।
 ନାରୀ ଜଗତ ରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
 ସେହି ସର୍ବଂସହା ନାରୀ କୁ
 ମୋର ପ୍ରଣାମ ଭୂମିଷ ।

ମନସ୍ତିତା ମହାପାତ୍ର
 MCA 1st year, Sec--B



ସ୍ଵପ୍ନର ବିଶ୍ଵ

ମୋ ସ୍ଵପ୍ନର ବିଶ୍ଵ କେବେ ହୋଇବ,
ସେ ଦିନ କେବେ ଆସିବ!
ସତିଙ୍କ ଦୁଃଖ ଯିବ, ଭାଇ ଚାରା ସବୁଠି ରହିବ ।
ମୋ ସ୍ଵପ୍ନ ର ବିଶ୍ଵ କେବେ ହୋଇବ,
ନାରୀ ଯେବେ ଏଠି ସୁରକ୍ଷା ପାଇବ ।
ପିତା ମାତା ଙ୍କ ସେବା ସବୁ ଘରେ ହେବ, ପୁତ୍ର ସତିଙ୍କ
ଶୁଣ ବାନ ହୋଇବ ।
ମୋ ସ୍ଵପ୍ନ ର ବିଶ୍ଵ କେବେ ହୋଇବ, କେବେ ଦୁନିଆ
ରେ ଶାନ୍ତି ରହିବ ।
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦୁନୀଟି ସବୁ ଘଟିବ, ସବୁଠି ରାମା ରାଜ୍ୟ
ହେବ ।
ମୋ ସ୍ଵପ୍ନ ର ବିଶ୍ଵ କେବେ ହୋଇବ, ଗୁରୁ କୁଣ୍ଡଳୀ
ଉତ୍ତମ ସନ୍ଧାନ ଦେବ ।
ପ୍ରତି ଘରେ ଘରେ ଶାସ୍ତ୍ର ଚର୍ଚା ହେବ, ଧର୍ମ ର ଧଜା
ସବୁଠି ଉଡ଼ିବ ।

ମୋ ସ୍ଵପ୍ନ ର ବିଶ୍ଵ କେବେ ହୋଇବ,
ଭାଇ ଏଠି ଭଗାରୀ ନ ହୋଇବ ।
ପିତା ମାତା ଙ୍କ ସେବା ହୋଇବ, କେବେ ସେ
ବେଳ ଆସିବ ।
ମୋ ସ୍ଵପ୍ନ ର ବିଶ୍ଵ କେବେ ହୋଇବ, ଗୀତା
ଭାଗବତ ସତିଙ୍କ ମୁଖେ ଥିବ ।
ହିଂସା ଜଗତରୁ ଦୁରେଇ ଯିବ, ବଧୂ ହତ୍ୟା ସବୁଠି
ବନ୍ଦ ହୋଇବ ।
ମୋ ସ୍ଵପ୍ନ ର ବିଶ୍ଵ କେବେ ହୋଇବ,
ସତ୍ୟ ପଥେରେ ମଣିଷ ଥିବ, ମିଛ ଠୁ ସେ ଦୂରେ
ରହିବ ।
ଗରିବୀ ଆମ ଦେଶ ରୁ ହଟିବ, ସତିଙ୍କ ମୁହଁ ରେ
ହସ ଫୁଟିବ ।
ମୋ ସ୍ଵପ୍ନ ର ବିଶ୍ଵ କେବେ ହୋଇବ, କେବେ ସେ
ଦିନ ଆସିବ ।

ପ୍ରତୀକ କୁମାର ଜେନା

ରାମ ନଗରୀ (ଅଯୋଧା)

ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୁରୁଷ ତୁମେ ରଘୁନନ୍ଦନ
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଜୀବନ ତୁମେ ଅଯୋଧା ରାଜନ ।

ଆସବା ବାଚକୁ ଚାହିଁ ରହିଲା ମନ,
ସତ ହୋଇଗଲା ଅଯୋଧାର ସପନ ।

ଅଯୋଧା ନଗରୀ ତୁମେ ଫେରିଲ,
ସତଙ୍କ ମନ ଖୁସିରେ ଭରିଲ ।
ଆନନ୍ଦର ପର୍ବ ଭାରତ ବର୍ଷରେ
ସାଜସନ୍ଧା ହେଲା ପ୍ରତିଟି ଘରେ ।
କାହିଁ କେତେ ଦୁରୁ ଧାତି ଲାଗିଛି,
ତୁମପାଇଁ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଭିତ ଜମିଛି ।
ସାରା ପୃଥ୍ବୀ ଆଜି ଭକ୍ତ ମନ,
ସତଙ୍କ ହୃଦୟ ହେଲା ମନ୍ଦିରମନ୍ଦ ।

ତୁମେ ଅଗଭିର ଗତି ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମ,
ତୁମ ପାଦ ତଳେ ସକଳ ଧାମ ।
ରଘୁବୀର ତୁମେ ଉତ୍ତମ ରାମ,
ଶରଣ ବସନ୍ତ ରକ୍ଷକ ରାମ ।
ରାମ ନାମ ଯେ ସଦା ସୁମରୁଥୁବ,
ଭବ ସାଗରରୁ ଉଦ୍ଧାର ହେବ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତି ସାହୁ
BBA, 6th sem

ମିତରେ ମିତ

ମିତରେ ମିତ ଗାଇଦେ ଗୀତ
ହସ ଖେଳ ଗୀତ ଦେହକୁ ହିତ
ମେଘରେ ମେଘ ବଡ଼ାଇ ବେଗ
ବରଷି ଯା ତୁ ବରଷା ଆଗ ।
ନଈ ରେ ନଈ କାହାଣୀ କହି
ବହୁତ ଦୁରକୁ ଯା ତୁ ବହି
ଫୁଲରେ ଫୁଲ ବରେ ତୋ ମୁଲ
ସୁଗନ୍ଧ ପାଇଁ ସଭିଏଁ କରନ୍ତି ଗେଲ ।
ନୀତିଶ କୁମାର ଗୁରୁ
ନୀତିଶ କୁମାର ଗୁରୁ

କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ପ୍ରୟୁକ୍ଷିବିଦ୍ୟା(CST),
ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ

ଆମ ଚିଏସିଟି

ଏଇଟି ଆମର ଜନ୍ମଟୁୟସନ
ଉଦ୍‌ବୃଳ କରେ ଆମରି ଜୀବନ
ଚିଏସିଟି ଅଟେ ନାମ ତାହାର
ଅଟଇ ଆମର ସରଗପୁର
ଚିଏସିଟି ଆମ ଅଟେ ସୁନ୍ଦର
କରିପାରିବିନି ତୁଳନା ତାର
ସାର ମାତାମ ଆମ ଅଛି ନିଜର
କଥା ସଭିଙ୍କର ଅଛି ମଧ୍ୟର
ନିର୍ମଳ ଅଟଇ ମନ ତାଙ୍କର
କେବେ କରନ୍ତି ପାତର ଅନ୍ତର
ଆମକୁ ଦିଅନ୍ତି ଶିକ୍ଷ୍ୟା ମନ୍ତର
ଚରିତ୍ର ଗଢ଼ି କରି ସୁଧାର
ଭଲ କର୍ମ କର ଗୁରୁ କହନ୍ତି
ଆମ ସାଥେ ସଦା ସାଥୁ ହୁଅନ୍ତି
ଚିଏସିଟି ଆମ ମାନ ବଡ଼ାଏ
ମଣିଷ ହେବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଦିଏ

ସୁଖଦ ଅଭିମତ

ତୁମେ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ଶ୍ରୀପଦ ପଲ୍ଲବେ	ଅହଲ୍ୟା ଆଶାରେ
ଦେହୀ ମୁଦାରମ୍ ପ୍ରୀତି ।	ତୁମେ କୃପାରେଣ୍ଟୁ ଧାର ।
ଶ୍ରୀ ଗୀତଗୋଦିନ ଲେଖନୀ ଆଧାରେ	ଶବରୀ ବିଶ୍ୱାସ
ଶ୍ରୀହସ୍ତର ସ୍ଵୀକାରୋକ୍ତି ॥	ଜୀବନ ସଞ୍ଜ ରେ
ତୁମେ ଯାଞ୍ଜସେନୀ	ଆଚିଥ୍ୟର ଉପହାର ॥
ଉଦ୍‌ବ୍ଲାଙ୍ଗ ପଣତେ	
ଆହ୍ଲାଦିତ ପ୍ରିୟ ସଖା ।	ମୀରା ଅଞ୍ଜଳିର
ତୁମ ପ୍ରତିଦାନ	ଆଞ୍ଜୁଲେ ଛନ୍ଦରେ
ଅମୂଲ୍ୟ ଅମୋଦ	ତୁମେ ମହକିତ ସମୃଦ୍ଧି ।
ସିଦ୍ଧି ସମର୍ପଣେ ଲେଖା ॥	ମାଣିକ ଶ୍ରୀଜାର
ଅଣଲେଉଟା ସେ	ରହ୍ୟୁତ୍ତିକାରେ
ରୁକ୍ଷୁଣା ରଥରେ	ତୁମେ ଭିନ୍ନ କିମ୍ବଦ୍ଦ୍ରୀ ॥
ପୀରତି ସନ୍ଦେଶ ବାର୍ତ୍ତା ।	ତୁମେ ଆବେଗର
ସତ୍ୟଭାମା ପ୍ରେମ	ମନ୍ଦାକିନୀ ଧାରା
ପ୍ରଗଣା କାନନେ	ଭାବ ଭକ୍ତିର ମନ ।
ମଣି ମାଣିକ୍ୟର ଗାଥା ॥	ମୋ ପାପୀ ଓଠୁରୁ
ଅଭିଶପ୍ତା ସେଇ	ଝରି ଆସୁଥୁବା
	ତୁମେ ଶ୍ରୀ ସହସ୍ର ନାମ ॥

Auroshreeta Mohapatra ,
BTECH 1st year, CSE - A

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାଣୀ

ଅଗନା ଅଗନି ବନ ଏ ସମାନ
ଫୁଲ କଣ୍ଠ ଉତ୍ତମ ସମାହାର ।
କେବେ ଖରା କେବେ ଛାଇ ହୁଏ ପୁଣି
ସବଳ କରେ ଦୁର୍ବଳେ ଅତ୍ୟାଚାର ॥

ଛୋଟ ବଡ ଉଜ ନୀଚ କେତେ ଶ୍ରେଣୀ
କେତେ ରଙ୍ଗେ ଗଢ଼ିଆଛି ସେ ବିନ୍ଧାଣୀ ।
ଉରିଆଛି ପ୍ରାଣ ସକଳ ଘଟରେ
କେତେ ଲୋଭ ମାୟା ଖଞ୍ଜିଆଛି ପୁଣି ॥

ବିଦ୍ୟା ବୁଦ୍ଧି ନାହିଁ ଲୋଡ଼ା ଏ ସମାଜେ
ମଣିଷ କେବଳ ଧନକୁ ହିଁ ଖୋଜେ ।
କର୍ମଭୀରୁ ହୋଇ ଏବେ ଯୁବପିତ୍ରି
ଦାୟିତ୍ବକୁ ଭୂଲି ବିଳାସରେ ମଜେ ॥

ଧନ ପଛେ ଧାଇଁ ଉଭେଇଛି ହର୍ଷ
ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଚାଲିଛି ବର୍ଷ ବର୍ଷ ।
ଆପଣାଙ୍କ ସେହି ପ୍ରେମରୁ ବଞ୍ଚିତ
ଜୀବିକା ନା ଲୋଭ ପାଇଁ ଏ ସଂଘର୍ଷ ॥

ବଦଳି ଗଲାଣି ଚରିତ୍ରର ସଂଜ୍ଞା
ପ୍ରତି ଘରେ ଗୁରୁଜନଙ୍କ ଅବଜ୍ଞା ।
ପରିବାର ଏବେ ଅବକ୍ଷୟ ପଥେ
ସାମାଜିକ ପ୍ରାଣୀ ହରାଇଛି ପ୍ରଜ୍ଞା ॥

ରକ୍ଷକ ଯେ ଏଠି ଭକ୍ଷକ ରୁ ବଳି
ନିଜ ଭାଇ ଆଜି ସାଜଇ ବଇରୀ ।
ପର ଦୁଃଖେ ଦୁଃଖୀ ମଣିଷ ବିରଳ
ବିବେକ ଦଳକ୍ଷି ସ୍ଵାର୍ଥକୁ ଆବୋରି ॥

ଧରାପୁଣ୍ୟ ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ତୋର ବରେ
ଲୋଭ ତୋର ଏବେ ଚରମ ସୀମାରେ ।
କରି ଚାଲିଆଛୁ ଧ୍ୟାନ ଅହରହ
ଗର୍ବ ତୋର ହେବ ତୃଷ୍ଣୁ ଯେ ଅଚିରେ ॥

ଛିଶୁରଙ୍ଗ ତୁହି ମହାନ ସର୍ଜନା
କରୁଣା, ସହାନୁଭୂତିର ରହଣା ।
ନିଜ ଅପରାଧ ସୁଧାରିଣ ନେଇ
ପ୍ରକୃତିକୁ ଆଉ ଦେ' ନା ଯାତନା ॥

କେତେ ପୁଣ୍ୟ ବଳେ ଏହି ଧରା ତଳେ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାଣୀ ମନୁଷ୍ୟର ଜନ୍ମ ମିଳେ ।
ନିଜ ସ୍ଵରୂପକୁ ପାସୋରିଣ ଦେଇ
ଜନ୍ମ ମୋହ ମାୟା ସଂସାର ଅନଳେ ॥

ସ୍ଵର୍ଗ ପରାମର୍ଶକ୍ରିଯା ତୁ ଆକାର
ପ୍ରକୃତିର ସବୁ ଶକ୍ତିର ଆଧାର ।
ସେହି ଶ୍ରୀଶା ଶାନ୍ତି ବିଶ୍ୱ ବାଣୀ ଦେବୁ
କରିବୁ ଛିଶୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାକାର ॥

ଆଦ୍ୟାଶା ସାମାଜିକା
1st Year CS-IT



ନିୟସଙ୍ଗତାର ସାଥ୍

ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ମେଘମାଳାରେ ନଇକା ବିହାରି
ସ୍ଵଦନ ବାଣୀରୁଥିବା ଝଙ୍କାରଚେ ତୁମେ,
ତନ୍ମୂଳନ ଶିହରିତ ପୁଲକିତ କରୁଥିବା
ହୃଦୟ ଉହାତରେ ଯାଦୁକର ତୁମେ,
ସଙ୍ଗୀତର ସୁର ସାଜି ମନ ଜଲାକାନ୍ତୁ
ରୋମାଞ୍ଚିତ କରୁଥିବା ରାଗଚିଏ ତୁମେ,
ପ୍ରତି ହୃଦୟର କୋଣ ଅନୁକୋଣେ
ପବିତ୍ର ଶ୍ଳାନଚିଏ ବାହି ନେଇଥିବା ଶିଶୁଚିଏ ତୁମେ

॥୧ ॥

ଶ୍ରୀବାତିକ୍ଷେତ୍ର କଣ୍ଠିକାଙ୍କ ମଧେ ନିଜକୁ
ଅବଗୁଣିତ କରୁଥିବା ଅଣୁଚିଏ ତୁମେ,
ପବନର ମୃଦୁ ଆୟାତରେ କାଶତଣ୍ଟୀର
କ୍ଷୀଣ ପାଖୁତାଟି ସମ ଉତ୍ତିଯାଇ ସଭିଙ୍କୁ
ଛୁଇଁ ଯାଉଥିବା କୋମଳ ଅଂଶଚିଏ ତୁମେ,
ମନ୍ଦାକିନୀର ମଧୁର ବାସ୍ତାରେ ବିମୋହିତ
ଅଭିସାରୀ ବାର୍ତ୍ତାବହ ତୁମେ,
ସମୟର ସ୍ରୋତେ ଅବିଚଳିତ ରହି
ଦିଗଦର୍ଶନ ଦେଉଥିବା ଦିବ୍ୟ ଶିଶୁ ତୁମେ ॥୩ ॥

ଅଗଣିତ ତାରାଙ୍କ ମେଲରେ ହଜିଯାଇ,
ନିଜକୁ ଖୋଜି ବୁଲୁଥିବା ମଣିଷଚିଏ ତୁମେ
ଚିକି ଚିକି ଫୁଲଙ୍କ ସିଙ୍ଗ ହୃଦ ପ୍ରଦେଶରେ
ଲୁକ୍କାଯିତ ଥିବା ମଧୁ ପୁଣି ତୁମେ,
ଅଜସ୍ର ଆଲୋକମାଳାର ଉଦ୍ୟାନର ମଧେ
ବାରି ହେଉଥିବା ଉତ୍ତଳ ଆଲୋକ ପିଣ୍ଡ ତୁମେ
ଆକାଶର ବନ୍ଧ ଚିରି ପ୍ରେମ ରାଜ୍ୟ ଶ୍ଳାପନରେ
କୁଶଳ ବିନ୍ଧାଣୀ, ଦିବ୍ୟ ଆମ୍ବାଚିଏ ତୁମେ ॥୨ ॥

ଦର୍ପ ବିଦର୍ପର ସମୁଦ୍ରିତ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥୁପ ପରି ତୁମେ
ଆମୃତସ୍ତର ଅନୁକଞ୍ଚନରୁ ଜାତ ପୁଣି ତୁମେ,
ନିୟସଙ୍ଗତାର ସାଥ୍ ସାଜି,
ମୂଖମଣ୍ଡଳରେ ଅକାରଣେ ଅଜସ୍ର
ପାଖୁତା ବିଛେଇ ପାରୁଥିବା ଦୁତଚିଏ ତୁମେ
ହଁ ତୁମେ, ହଁ ତୁମେ, ହଁ ତୁମେ... ଆଉ ତୁମେ ହଁ...

॥୪ ॥

ହରପ୍ରିୟା ସାହୁ
Csit, 2nd Year

ମୁଁ ଭଗ୍ନାଂଶ ଟିଏ

ଅତୀତ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନର
ବିଭାଜନରେ ଗଠିତ
ମୁଁ ଭଗ୍ନାଂଶ ଟିଏ
ଆଉ ଭାଗଶେଷ ଯେ ଅତୀତର ସମୃଦ୍ଧି
ଭାଗଶେଷ ହିଁ ଅଟେ ଅବଶୋଷ.....

କେତେ ସେନେହ ସଂଧାର
କେତେ ମାୟାବିନୀ ରାତିର
ଆଉ କେତେ ଅଲିଭା ସମୃଦ୍ଧିର

ଉଦ୍‌ଘାଟନା ଚାଲିବାକୁ ସେ ସମୃଦ୍ଧି ନଦୀତୀରେ
ନଦୀକୁ ମାଗେ ମୁଁ ଯେବେ ଅଫେରା ଅତୀତ
ସେ ବି ମୁହଁ ଫେରାଇ ଉପହାସ କରେ,
ସେପଟେ ଗୁମୁରି ଗୁମୁରି କାନ୍ଦେ ଏହି ପ୍ରାଣ
ଆସନ୍ତା କି ଫେରି ସେ ସୁନେଳି ସପନ
ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ମୋର ଏ ଅଲୋଡ଼ା ଜୀବନ
ଯହି ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚାସରେ ଅଟକେ ସ୍ଵନ୍ଧନ.....

ଭାଷି ଯାଏ ଯେଉଁ ସମୃଦ୍ଧି ଆଖୁର ଲୁହରେ
ତା ଦାଗ ଅଲିଭା ଟିହ୍ନ ରହେ ଚେହେରାରେ
ତୁମ ପାଇଁ ଆବେଗ ମୋ ଛଳନା ତ ମୁହଁ
କିନ୍ତୁ ଜୀବନ ବାଜିରେ ମୁଁ ନିତି ହାରୁ ଥାଏ

ମନେ ପଡ଼େ ସେବିନ,
୩୦ ପାଶେ ଆସି କଥା ଫେରିଗଲା
ଦୀପ ଜାଲୁ ଜାଲୁ ସଞ୍ଜ ନଇଁଗଲା
ଅନେକ କିଛି କହିବାର ଥିଲା
ହେଲେ ସବୁ ଅକୁହା ରହିଗଲା.....

ରାଜଲଙ୍ଘୀ ଟ୍ରିପା୦୧

1st Year ETC

ଏକାଗ୍ରତାର ମୂଲ୍ୟ

ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କୁ ପିଲାଦିନେ ଆଦରରେ 'ବିଲେ' ବୋଲି ଡାକୁଥିଲେ । ବିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ସାଙ୍ଗମାନେ ମିଶି ଯେଉଁସବୁ ଖେଳ । ଖେଳୁଥିଲେ ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା ଧାନ । ଏହି ଖେଳରେ ସବୁ ପିଲା ଆଖୁ ବନ୍ଦ କରି ବସନ୍ତ ଏବଂ ଯାହାକୁ ଯେଉଁ ଦେବଦେବୀ ସବୁଠି ଭଲ ଲାଗେ, ସେ ତାଙ୍କୁ ମୁଖରଣ କରନ୍ତି ।

ଦିନେ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଏଇ ଖେଳ ଖେଲୁଆଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଏକ କୋମଳ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ଆଖୁ ଖୋଲିଲା । ଦେଖିଲା ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ସାପ ମାଟି ଉପରେ ପେଟେଲ ପେଟେଲ ସେମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମାଡ଼ିଆସୁଛି । ସେ ଯେତେବେଳେ ଚିକାର କଳା 'ନାଗ ସାପ' ବିଲେ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ତରବର ହୋଇ ପଳାଇଗଲେ । ସେ ପୁଣି ଚିକାର କଳା, "ହେଇଟି ବିରାଟ ନାଗ ସାପ । ପଲେଇଆ, ପଲେଇଆ । ତୋଡ଼େ ଚୋଟ ମାରିବ ।" କିନ୍ତୁ ବିଲେକୁ ସେ ଶିଶୁର ଚିକାର ଶୁଣାଗଲା ନାହିଁ । ସେ ତଥାପି ଆଖୁ ବନ୍ଦ କରି ବସିଥିଲା । ସେ କେବଳ ଭଗବାନଙ୍କ କଥା ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲା । ତା' ଚାରିପଟେ କଣ ଘରୁଛି ସେଜାଣି ନଥିଲା ।

ନାଗସାପ କଣ କଳା ? ଭୁଲୁଁରେ ଏପଟ ସେପଟ ବୁଲି ପଳାଇଗଲା । ବିଲେର ସାଙ୍ଗସାଥୀ, ମା' ବାପା, ପଡ଼ୋଣୀମାନେ ତା'ର ଏକାଗ୍ରତା ଶକ୍ତି ଏବଂ ଜଣ୍ମର ପ୍ରେମ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ।

ଏଇ ଏକାଗ୍ରତା ଶକ୍ତି ଯୋଗୁଁ ବିଲେ ଥରେ କିମ୍ବ ଦୁଇଥର ମାତ୍ର ପଢ଼ି ପାଠସବୁ ସଞ୍ଚାର ଭାବେ ମନେ ରଖିପାରୁଥିଲେ । କଲେଳରେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ମେଧାବୀ ଛାତ୍ରରୁପେ ସେ ସୁନାମ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ସେ ଯେତେବେଳେ ସ୍ଵାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦ ହେଲେ ଏହି ଶକ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ କଳା ।

ଏକବା ସେ ଯେତେବେଳେ ଆମେରିକାର ଚିକାଗୋ ସହରରେ ଥିଲେ, ସେ ଦେଖିଲେ ନବୀରେ ଭାସୁଥିବା ଅଣ୍ଟା ଖୋଲପାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ତିକି ପିଲାମାନେ ଗୁଲି ଫୁଟାଇଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଖୋଲପାସବୁ କୋଟ ରେଉରେ ତଳ ଉପର ହୋଇ ଦୋହଲୁଥିବାରୁ ସେଥିରେ ଗୁଲି ବାକୁନାହିଁ । ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନେକ ଥର ଚେଷ୍ଟା କଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟଭ୍ରଷ୍ଟ ହେଲେ । ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ବିବେକାନନ୍ଦ ଆଗ୍ରହର ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ତାଳ ପକାଇଲେ, "ମହାଶୟ, ଆପଣ ତ ଆମକୁ ଏତେବେଳୟାଏ ଅନାଇଛନ୍ତି । ଆପଣ କଣ ଆମଠାରୁ ଭଲ ଲକ୍ଷ୍ୟଭେଦ କରିପାରିବେ ?" ବିବେକାନନ୍ଦ ସେମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଅନାଇ ମୁରୁକି କହିଲେ, "ମୁଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ ।" "ହାତକୁ ବିନ୍ଦୁକ ଉଠାଇ ନେଇ ସେ ଅଣା ଖୋଲପାଗୁଡ଼ିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ । କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଏକାଗ୍ର ଭାବେ ବିନ୍ଦୁକୁ ଅନନ୍ତ ରହିଲେ । ତା' ପରେ ବାର ତେରଟା ଗୁଲି ଫୁଟାଇଲେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଅଣା ଖୋଲପାରେ ଗୁଲିବିନ୍ଦ କଲେ । ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ଦକ୍ଷତା ଦେଖି ପିଲାମାନେ ଆଚମିତ ଭାବେ ଅନାଇ ରହିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ, "ଆଛା, ମହାଶୟ, କୌଣସି ଅଭ୍ୟାସ ନ ଥାଇ ଆପଣ ଏହା କରିପାରିଲେ କେମିତି ?" ବିବେକାନନ୍ଦ ୩୦ ୩୦ ହସି କହିଲେ, "ହଉ, ମୁଁ ତୁମକୁ ରହସ୍ୟ ବତାଇ ଦେବି । ତୁମେ ଯେଉଁ କାମ କରନା କାହିଁକି ସେହି କାମରେ ତୁମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଏକାଗ୍ର ହେବା ଭଳିତ । ଅନ୍ୟ କିଛି କଥା ଚିନ୍ତା କରିବା ଉଚିତ ନାହିଁ । ଏକାଗ୍ରତା ଅଭ୍ୟାସ ସଫଳତା ଆଣିଦେବ । ଏପରିକି ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ପଢ଼ୁଛ କେବଳ ତୁମ ହାତରେ ଥିବା ପାଠ ବିଷୟ ହିଁ ଚିନ୍ତା କର । ତୁମେ ଯାହା ପଡ଼ିଛ ସେ ସବୁ ପ୍ରାୟ ମନରେ ଛାପି ହୋଇଯିବ ।"

ଏଇ ଏକାଗ୍ରତା ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ସ୍ଵାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦ ପୃଥିବୀର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ଅନେକ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ।

ଜଗନ୍ନାଥ ତ୍ରିପାଠୀ, କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବିଜ୍ଞାନ

ଡ୍ରାଇଭ ବର୍ଷ, ବିଭାଗ: ଖ

ସଂକଟର ସାମ୍ବା

ମନୁଷ୍ୟଙ୍କବନରେ ସବୁବେଳେ ଖୁସିରକ୍ଷଣ ରହେନାହିଁ । ହସ-ଖୁସିର ସହିତ କେତେବେଳେ ବିପଦର ସାମ୍ବା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏହି ସଂସାରରେ ଏମିତି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନାହାନ୍ତି ଯିଏ ଜୀବନରେ କେବେ ଅସୁବିଧା ରେ ପଡ଼ିନାହାନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟର ଖରାପ ସମୟରେ ଉଚିତ ମୁହଁଁ । ଏହାର ସମାଧାନ କରିବା ଜରୁରୀ ଅଟେ । କଷ୍ଟ ସମୟରେ ଉଚିତିବା, ଧୈର୍ୟ ହରାଇବା ମନୁଷ୍ୟର ନିର୍ବଳତାର ପରିଚଯ ଅଟେ । ଧୀରେ ଧୀରେ ମନୁଷ୍ୟ କଠିନ ପରିଷ୍ଲିତିରେ ହସ-ଖୁସିର ସହିତ ଜୀବନ ବିତେଇଥାଏ । ଜୀବନରେ ଯଦି କେବେ ସଙ୍କଟ ଆସେ, ସେ ଆମକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିଥାଏ । ବହୁତ ଖଟା-ମିଠା ର ଅନୁଭବ କରାଇଥାଏ । ଜୀବନରେ ଉକ୍ତରେ ମାର୍ଗ ଖୋଲିଯାଏ । କାହିଁକି ନା ସେଇ ପ୍ରତିକୁଳ ପରିଷ୍ଲିତିରେ ବ୍ୟକ୍ତି ହାତରେ ହାତ ରଖ ବସିନଥାଏ । ସେ ସେହି ସଙ୍କଟକୁ ଏତେଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ଭାବେ, ଆଉ ଦୌଡ଼ାଦୌଡ଼ି କରିଥାଏ । ପରିଶାମ୍ବରୁପ ତାର ଆଗଚରଣରେ ତା ସଙ୍କଟର ସମାଧାନ ମିଳିଯାଏ ।

କଷ୍ଟ ସମୟରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅନୁଭବ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥାଏ, ସେ କୌଣସି ଶିକ୍ଷକର ପଡ଼େଇବାରୁ ବେଶୀ ଜୀବନ ହୋଇଥାଏ । କାହିଁକି ନା ସେ ନିଜ ଜୀବନର ବ୍ୟାବହାରିକ ରୂପରେ ଆମ୍ବାତ କରିବା ପଣ୍ଡାତ ନିଷ୍ଠର୍ମ ରୂପରେ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନରେ ସମସ୍ୟା ଅଥବା ହସଖୁସିର କ୍ଷଣ ତାହାର ନିଜର କର୍ମଫଳ ହୋଇଥାଏ । ଖରାପ କର୍ମର ଫଳ ସଙ୍କଟ ହୋଇକରି ସାମ୍ବାରେ ପ୍ରକଟ ହୋଇଥାଏ । ଆଉ ତଳ କର୍ମର ଫଳ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟର ବିଚାର ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥାଏ, ତାହାର କର୍ମ ମଧ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥାଏ । ଆଉ ତାହାର ପ୍ରତିଫଳ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରାୟ ହୋଇଥାଏ । ମନେରଖ ଜୀବନ ଯୁଦ୍ଧଭୂମି ଅଟେ ।

ସମ୍ବାଦ ସାହୁ
କଞ୍ଚୁୟଟର ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା(CST), ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ

ବାଲିଯାଡ୍ରା - କଟକ ର ପରିଚୟ

କଟକ ଗୋଟିଏ ସହର ଆଉ ଗାଁ କୁ ଏକାଠି ଧରି ରଖିଛି କହିଲେ ଭୁଲ୍ ହେବ ନାହିଁ । ସଂସ୍କୃତି, ପରମାଣୁ ର ପରିଚଯ କୁ ବୁଝୁ ରେ ସାଇଟି ପାଶୁତ୍ୟ ସଭ୍ୟତା ସହ ତାଳ ମିଶେଇ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଚାଲିଛି କଟକ । ଆଉ ସେ ପରମାଣୁ ମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ସୁନ୍ଦର ସୁଷ୍ଟିଟେ ହେଲା "ବାଲିଯାତ୍ରା" । ଉକ୍ତିଲୀୟ ନୌବାଣିଜ୍ୟ ପରମାଣୁ କୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିବାର ଗୋଟିଏ ପ୍ରୟାସ କୁହଙ୍କୁ କିମ୍ବା ଅତୀତ କୁ ମନେ ପକାଇ ଭବିଷ୍ୟତ ଚାଲେ ଯେଉଁ ବେଳା ରେ ତା'ର ନାଁ ହେଉଛି "ବାଲିଯାତ୍ରା" । ଆମେ ଜାଣିବାରେ କଟକ ପାଇଁ ପ୍ରେମ ର ପରିଭାଷା ହେଉଛି "ବାଲିଯାତ୍ରା" । ଜଣାନାହିଁ କେବେ ଠାରୁ ବାଲିଯାତ୍ରା ର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି, କିନ୍ତୁ ଇତିହାସ ର ପୃଷ୍ଠା ଲେଉଟାଇ ଦେଖିଲେ ଜାଣିବାକୁ ମିଳେ ଯେ, ପୂରାତନ ସଭ୍ୟତା ରେ ସାଧବ ପୁଅ ମାନେ ଏହି ମହାନବୀ ପଠା ରୁ ସାତ ଦରିଆ ତେର ନଈ ପାରି ହୋଇ ବାଲି, ଜାଭା, ସୁମାତ୍ରା ଭଲି ବିଦେଶ କୁ ବାଣିଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଯାଉଥୁଲେ । ଆଉ ସାଙ୍ଗ ରେ ନେଇ ଯାଉଥୁଲେ ଏହି ଓଡ଼ିଶା ମାଟି ରେ ଉପ୍ରାଦିତ ହେଉଥିବା ମହତ୍ଵ ଜିନିଷ ସବୁକୁ ଯେମିତି କି ଓଡ଼ିଶା ର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପାଟ ଶାଢ଼ୀ, ମାଣିଆ ବନ୍ଦ ଶାଢ଼ୀ, ଆଚାର, ପାଞ୍ଚତ, ହଳଦୀ, ଘିଆ, ତାରକଷି କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ହସ୍ତଶିଳ୍ପ କୁ ନେଇ । କାର୍ତ୍ତିକ ମାସ ରେ ଯେଉଁ ଉତ୍ତରା ପବନ ଦିଏ, ତାକୁ ହିଁ ସାଥୁ କରି ପାଲଟଣା ଡଙ୍ଗା ବା ବୋଇତ ସାହାୟ୍ୟରେ ବାହାରି ଯାଉଥୁଲେ ଅନେକ ଦୂର ଦୁରାକ୍ତର ଦେଶ କୁ । ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ ରେ ବଣିକ ପୁଅ ମାନଙ୍କର ଶୁଭ ମନ୍ୟିବା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଆ ସାଧବ ବୋହୁ ମାନେ ଦେବା ଦେବୀ ଙ୍କ ପାଖରେ ପୂଜା ଅର୍ଜନ କରୁଥୁଲେ । ଆଜି ଯୁଗ ବଦଳି ସାରିଛି, "ବାଲିଯାତ୍ରା" ଓଡ଼ିଶା ତଥା ବାହାର ରାଜ୍ୟ ର ଲୋକ ମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଆଦୃତ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । କାହିଁ କେତେ ବର୍ଷ ତଳ ରୁ ଆଦୃତ ହୋଇଥିବା ଏହି ପରମାଣୁ କଟକ କୁ ନେଇ ବିଶ୍ୱ ଶ୍ରର ରେ ପରିଚିତ କରାଇଛି । "ବାଲିଯାତ୍ରା" ଆସିଲେ ନାହିଁ ନଥିବା ଭିତ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ଅଷ୍ଟାମୀ ସେବା କେନ୍ତେ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବିଭିନ୍ନ ମନୋରଞ୍ଜନ, ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ଜିନିଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସଇ ଜମେ । ଶାଇବା, ପିଇବା, ବୁଲାବୁଲି ସହ "ବାଲିଯାତ୍ରା" କୁ ଉପଭୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକେ ଦୌଡ଼ି ଆସନ୍ତି କଟକ ।

"ବାଲିଯାତ୍ରା" ଆଉ ଖାଲି ଗୋଟିଏ ମେଲା ହୋଇ ନାହିଁ ବରଂ ଗୋଟିଏ ଆବେଗ ରେ ବଦଳି ସାରିଛି । ମହାମାରୀ ସମୟ ରେ ନିଜର ଆଭିଜ୍ଞାତ୍ୟ କୁ ହରାଇ ବସିଥିବା "ବାଲିଯାତ୍ରା" ଆଜି ପୁଣି ଥରେ ମୁଣ୍ଡ ଟେକି ଠିଆ ହୋଇଛି । ୧୦୭୭ ମସିହା ରେ ଖୁବ ଅନ୍ତର୍ମଧ୍ୟ ସମୟ ରେ ସର୍ବାଧୁକ କାଗଜ ଡିଜା ଟିଆରି ପ୍ରତିଯୋଗିତା ପାଇଁ ଆମ "ବାଲିଯାତ୍ରା" ଶ୍ରିନିବ୍ରଜ ବୁକ୍ ରେ ମଧ୍ୟ ଛ୍ଲାନ ଗ୍ରହଣ କରିଛି । ଏସବୁ ଏକ ଓଡ଼ିଆ ପାଇଁ ନିହାତି ଗର୍ବ ଆଉ ଗୌରବ ର ବିଷୟ । ଏହି ଓଡ଼ିଆ ମାଟି ପରମାରା, ସଂସ୍କୃତି ଆଉ ଉତ୍ତରମା ସଭାତ୍ୟ ର ମାଟି ଆଉ ଏସବୁ ଆମ ପରିଚୟ ମଧ୍ୟ । ତେଣୁ "ବାଲିଯାତ୍ରା" ଆମ ଓଡ଼ିଆ ମାନଙ୍କର ସାଭିମାନ ଆଉ କଟକ ର ପକ୍ଷତ ପରିଚୟ ।

ସାଇ ସ୍କିଟା ଲେଙ୍କ୍

MBA 2nd year

ମୋ ସ୍ବପ୍ନ ର ଭାରତ

ଭାରତ ମୋର ଜନ୍ମଭୂମି. ଏହି ନାମ ଉଚ୍ଛାରଣ ରେ ପ୍ରାଣ ରେ ଅପୂର୍ବ ଶାନ୍ତି ଓ ପ୍ରୀତି ଜାତ ହୁଏ. ଏହି ବିଶ୍ୱବିଦିତ ଭାରତ ଏକା ଧାରାରେ ଦେବଭୂମି, ତ୍ୟାଗଭୂମି, ପୁଣ୍ୟଭୂମି ରୁପେ ବିଶ୍ୱରେ ପରିଚିତ ।

"ସୁନ୍ଦଳା ସୁଫଳା ଶସ୍ୟ ଶ୍ୟାମଳା,
ଅରଣ୍ୟ କୁଞ୍ଚଳା ତତ୍ତ୍ଵିନୀ ମେଖଳା"

ଭାବେ ଯିଏ ସାରା ବିଶ୍ୱ ରେ ପରିଚିତ ସିଏ ହେଉଛି ମୋ ଭାରତବର୍ଷ. କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ଭାରତବର୍ଷ ରେ ଦେଖୁବାକୁ ମିଳୁଛି, ଅର୍ଦ୍ଧନ ଙ୍କ ଭଲି ଶିକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଦ୍ରୋଶ ଙ୍କ ଭଲି ଗୁରୁ ଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରେ ଆକାଶ ଆଉ ପାତାଳ ର ପ୍ରଭେଦ, ଯେଉଁଠି ମା ତାରପେଟ ଚାଖଗ୍ରେ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁଆକୁ ବିକ୍ରି କରେ, ସେ ହେଉଛି କଣ ମୋ ସ୍ବପ୍ନ ର ଭାରତ ??

ଯେଉଁଠି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଜାତି ଆଉ ଧର୍ମ ନାମ ରେ ମାଡ଼ିଗୋଲ, ହା ହା କାର, ସେ ହେଉଛି କଣ ମୋ ସ୍ବପ୍ନ ର ଭାରତ ??? ଯେଉଁଠି ଦେଶରେ ଜଣେ ନାରୀ ସୁରକ୍ଷିତ ମୁହଁସେ ସେ ହେଉଛି କଣ ମୋ ସ୍ବପ୍ନ ର ଭାରତ ??

ନାଁ ! ମୋ ସ୍ବପ୍ନ ର ଭାରତ ଏମିତି ହେବା ଦରକାର ଯେଉଁଠି ନଥୁବ ଜାତି ପ୍ରଥା, ଯେଉଁଠି ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଜାତିରେ ପରିଚିତ ହେବେ ତାହା ହେଉଛି ଭାରତୀୟ ମୋ ସ୍ବପ୍ନ ର ଭାରତ ଏମିତି ହେବା ଦରକାର ଯେଉଁଠି ଜଣେ ନାରୀ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବେ ମୁଣ୍ଡ ଚେକି ବଞ୍ଚି ପାରିବ ଏହି ସମାଜରେ ।

ମୋ ସ୍ବପ୍ନ ର ଭାରତ ଏମିତି ହେବା ଦରକାର ଯେଉଁଠି ଧନ ଧାନ୍ୟ ରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଇଥୁବ. ଯେଉଁଠି କ୍ଷୁଧା, ତୃଷ୍ଣା, ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଓ ରୋଗ ମୁକ୍ତ ହେବ ମୋର ପ୍ରାଣ ପ୍ରିୟ ଭାରତବର୍ଷ । ମୋର ମାଡ଼ଭୂମି ଏପରି ହେବ ଯେପରି ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ, ନୈତିକ ଶକ୍ତି ରେ ହେବ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ।

ଆଦର୍ଶ କୁମାର ସାମଳ
MBA 2nd Year



Trident Group of Institutions
Plot No.F2/A, Chandaka Industrial Estate,
Infocity Area, Chandrasekharpur,
Bhubaneswar-751 024, Odisha
Email : info@trident.ac.in,